

el trimestre per a cada un dels carburants; si hi ha hagut modificació dels tipus, s'aplica el tipus mitjà ponderat pels dies de vigència de cadascun d'aquests. Si l'entitat emissora de les targetes és subjecte passiu de l'impost sobre hidrocarburs, el centre gestor, a petició de l'entitat, pot autoritzar que la devolució es faci mitjançant la minoració de la quota corresponent al període impositiu en què s'acordi la devolució.

g) L'entitat emissora de les targetes ha d'abonar a cada beneficiari l'import de les quotes retornades abans de la data en què li practiqui la primera liquidació, i ha de consignar expressament la quantitat corresponent a la devolució i el trimestre a què correspon.»

Disposició addicional única. *Actualització de referències.*

Les referències al paràgraf a) de l'article 43 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, que contenen els articles 7.2.b) i 80 del Reglament dels impostos especials, s'han d'entendre efectuades a l'article 43 de la mateixa Llei.

Disposició transitòria única. *Règim transitori per a projectes pilot relatius a biocarburants.*

No obstant el que disposa l'apartat tretze de l'article primer d'aquest Reial decret, en els casos en què sigui aplicable el règim que preveu la disposició transitòria sisenada de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'aplicació de l'exempció que regula l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, es regeix pel que disposa l'article 105.5 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, segons la seva redacció vigent al dia 31 de desembre de 2002. A aquest efecte s'entén que es produeixen declaracions liquidacions negatives quan les quotes que resultin de la certificació excedeixin les meritades, en el període impositiu de què es tracti, pel subjecte passiu que pretén aplicar l'exempció a l'empara de la certificació. Els establiments on es fabriquen els biocarburants tenen la consideració de fàbriques d'hidrocarburs, amb independència que, per la naturalesa del producte obtingut, els pugui correspondre, a més, una altra qualificació.

Quan el biocarburant afectat per aquesta disposició transitòria sigui alcohol etílic (bioetanol), és aplicable el que disposa l'apartat 8 de l'article 108 bis del Reglament dels impostos especials.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i el compliment del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,

CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

616 *REIAL DECRET 1796/2003, de 26 de desembre, relatiu a l'ozó en l'aire ambient.* («BOE» 11, de 13-1-2004.)

El règim jurídic relatiu a la contaminació atmosfèrica en l'àmbit de la Unió Europea ha estat establert amb caràcter general a la Directiva 96/62/CE del Consell, de 27 de setembre de 1996, sobre avaluació i gestió de l'aire ambient, que constitueix un marc regulador on s'integra el seu desplegament posterior mitjançant l'adopció de directives específiques sobre cadascun dels diferents contaminants atmosfèrics.

La Directiva 96/62/CE va ser incorporada al nostre ordenament jurídic pel Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni, en què, com deriva del seu mateix títol, no només es van recollir els preceptes de caràcter global de la Directiva 96/62/CE, sinó que també es van fixar les prescripcions específiques relatives als contaminants esmentats, i alhora s'hi van incorporar la Directiva 1999/30/CE del Consell, de 22 d'abril de 1999, relativa als valors límit de diòxid de sofre, diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen, partícules i plom en l'aire ambient, i la Directiva 2000/69/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2000, sobre els valors límit per al benzè i el monòxid de carboni en l'aire ambient.

En aquest marc regulador s'inscriu així mateix la Directiva 2002/3/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2002, relativa a l'ozó en l'aire ambient, que estableix el nou règim jurídic comunitari sobre l'ozó troposfèric present en la baixa atmosfera, i la incorporació de la qual al dret intern es porta a terme mitjançant aquest Reial decret, que s'ha d'entendre completat, per tant, amb les prescripcions de caràcter general prèviament incloses en el Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre. Les dues disposicions tenen la fonamentació legal necessària en l'habilitació reglamentària que atorguen al Govern la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

De conformitat amb la normativa comunitària que s'incorpora, en aquest Reial decret s'estableixen valors objectiu de concentracions d'ozó per protegir tant la salut de les persones com la vegetació, que s'han d'assolir, respectivament, en el trienni o el quinquenni que comencen l'any 2010, així com objectius més estrictes que s'han d'assolir a llarg termini. El compliment d'aquests valors s'ha de garantir mitjançant l'elaboració d'una sèrie de plans o programes, que s'han de fer compatibles amb el Programa nacional de sostres nacionals d'emissió, elaborat en el marc de la Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics.

També es regulen els llindars d'informació i d'alerta per a les concentracions d'ozó, amb la finalitat que les administracions públiques competents subministrin la informació corresponent a la població i a l'Administració sanitària quan se superin aquests llindars, o quan es prevegi que puguin ser superats, sense perjudici de l'obligatorietat de posar de manera general a disposició del públic informació periòdica sobre les concentracions d'ozó en l'aire ambient i d'elaborar plans específics d'acció a les zones en què hi hagi risc de superar el llindar d'alerta.

D'altra banda, quant a l'avaluació de les concentracions, s'estableixen les normes i els criteris que s'han de tenir en compte per al mesurament de les concentracions d'ozó i de les seves substàncies precursoras, els òxids de nitrogen i els compostos orgànics volàtils, amb una regulació específica sobre el nombre i la ubicació de les estacions de mesurament i els mètodes de referència que s'han de tenir en compte per analitzar l'ozó i per calibrar els aparells de mesurament.

Finalment, per donar compliment a la normativa comunitària objecte de transposició, es determina la informació que han de subministrar les comunitats autònomes i els ens locals a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient en relació amb les matèries regulades, als efectes de la seva tramesa posterior a la Comissió Europea.

En virtut d'això, a proposta de les ministres de Medi Ambient i de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de desembre de 2003,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir objectius de qualitat de l'aire i regular la seva avaluació, el seu manteniment i la seva millora en relació amb l'ozó troposfèric, així com determinar la informació a la població i a la Comissió Europea dels nivells ambientals d'aquest contaminant, tot això amb la finalitat d'evitar, prevenir o reduir els seus efectes nocius sobre la salut humana i el medi ambient en general.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes del que estableix aquest Reial decret, es tenen en compte les definicions següents:

- Aire ambient: l'aire exterior de la troposfera, exclosos els llocs de treball.
- Contaminant: qualsevol substància introduïda directament o indirectament per l'home en l'aire ambient que pugui tenir efectes nocius sobre la salut humana o el medi ambient en el seu conjunt.
- Substàncies precursoras d'ozó: substàncies que contribueixen a la formació d'ozó en la baixa atmosfera, incloent entre aquestes substàncies, almenys, els òxids de nitrogen i els compostos orgànics volàtils (COV).
- Nivell: la concentració d'un contaminant en l'aire ambient o el seu dipòsit en superfícies en un període determinat.
- Avaluació: qualsevol mètode utilitzat per mesurar, calcular, predir o estimar el nivell d'un contaminant en l'aire ambient.
- Mesuraments fixos: els mesuraments de contaminants duts a terme en llocs fixos, ja sigui de manera contínua, ja sigui mitjançant un mostreig aleatori, en què el nombre de mesuraments és suficient per representar els nivells observats.
- Zona: porció de territori.
- Aglomeració: àrea amb una concentració de població de més de 250.000 habitants, o bé amb una densitat d'habitants per km² que justifiqui que l'Administració competent avaluï i controli la qualitat de l'aire ambient.
- Valor objectiu: la concentració d'ozó que s'ha d'aconseguir en un moment determinat per evitar a llarg termini els efectes nocius sobre la salut humana o el medi ambient en conjunt.
- Objectiu a llarg termini: concentració d'ozó en l'aire ambient per sota de la qual, segons els coneixements

científics actuals, és improbable que es produeixin efectes nocius directes sobre la salut humana o el medi ambient en conjunt. Aquest objectiu s'ha d'aconseguir a llarg termini, excepte quan això no sigui possible amb l'ús de mesures proporcionades.

k) Llindar d'alerta: concentració d'ozó a partir de la qual una exposició de durada breu suposa un risc per a la salut humana de la població en general i les administracions competents han de prendre mesures immediates.

l) Llindar d'informació: concentració d'ozó a partir de la qual una exposició de durada breu suposa un risc per a la salut humana dels grups de població especialment de risc i les administracions competents han de subministrar una informació actualitzada.

m) Compostos orgànics volàtils (COV): tots els compostos orgànics procedents de fonts antropogèniques i biogèniques, diferents del metà, que puguin produir oxidants fotoquímics per reacció amb òxids de nitrogen en presència de llum solar.

n) Administracions competents: les responsables en matèria d'avaluació i gestió de la qualitat de l'aire, en els termes que estableix l'article 3 del Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni.

Article 3. *Valors objectiu.*

1. Els valors objectiu de les concentracions d'ozó en l'aire ambient assenyalats a l'apartat II de l'annex I s'han d'assolir, com a molt tard, en el trienni que s'inicia l'any 2010, en el cas del valor objectiu per a la protecció de la salut humana, o en el quinquenni que s'inicia en el mateix any, quan es tracti del valor objectiu per a la protecció de la vegetació.

2. Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les zones i aglomeracions on els nivells d'ozó en l'aire ambient, avaluats d'acord amb l'article 9, siguin superiors als valors objectiu assenyalats a l'apartat anterior.

3. Les administracions competents han d'adoptar els plans i programes necessaris per garantir que a les zones i aglomeracions assenyalades a l'apartat 2 es compleixen els valors objectiu en les dates assenyalades a l'apartat 1, excepte quan no sigui possible assolir aquests valors amb l'ús de mesures proporcionades. En tot cas, aquestes mesures han de ser compatibles amb el Programa nacional de sostres nacionals d'emissió elaborat en el marc de la Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, quan, d'acord amb el que regula el Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de qualitat de l'aire ambient en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni, sigui necessari, a més, elaborar o executar plans o programes relatius a contaminants diferents de l'ozó, aquests plans o programes han d'integrar tots els contaminants implicats.

4. Els plans o programes esmentats a l'apartat 3 han d'incorporar com a mínim la informació que figura a l'annex X i s'han de posar a disposició de la població, de l'Administració sanitària i dels sectors interessats, com ara organitzacions de defensa del medi ambient, de consumidors o de representació dels interessos de grups de risc.

Article 4. *Objectius a llarg termini.*

1. Els objectius a llarg termini en relació amb les concentracions d'ozó en l'aire ambient són els que estableix l'apartat III de l'annex I.

2. Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les zones i aglomeracions on els nivells d'ozó en l'aire ambient, avaluats d'acord amb l'article 9, siguin superiors als objectius a llarg termini assenyalats a l'apartat 1, però inferiors o iguals als valors objectiu regulats a l'article 3. Perquè en aquestes zones i aglomeracions es puguin assolir els objectius a llarg termini, les administracions competents han d'elaborar i executar mesures que, almenys, han de ser coherents amb tots els plans o programes que s'elaborin de conformitat amb el que estableix l'article 3.3, inclòs el Programa nacional de sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics i amb la resta de normativa sobre la matèria que també sigui aplicable.

Article 5. *Zones i aglomeracions on es compleixin els objectius a llarg termini.*

Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les zones i aglomeracions on els nivells d'ozó compleixin els objectius a llarg termini. En la mesura que ho permetin factors com ara la naturalesa transfronterera de la contaminació per ozó o les condicions meteorològiques, les administracions competents han de mantenir aquests nivells per sota dels objectius a llarg termini i han de preservar, mitjançant l'aplicació de mesures proporcionades, la millor qualitat de l'aire ambient compatible amb un desenvolupament sostenible i un nivell elevat de protecció del medi ambient i la salut humana.

Article 6. *Llindars d'informació i d'alerta relatius a l'ozó i informació al públic.*

1. Els llindars d'informació i d'alerta relatius a l'ozó són els que figuren a l'apartat I de l'annex II.

2. Les administracions competents han d'adoptar les mesures necessàries per subministrar a la població i a l'Administració sanitària la informació assenyalada a l'apartat II de l'annex II, quan se superin o es prevegi que se superaran els llindars d'informació i d'alerta. Les administracions locals, si s'escau, han d'informar l'Administració de la comunitat autònoma corresponent.

3. Sense perjudici del que indica l'apartat anterior, les administracions competents han de:

a) Garantir que periòdicament estigui disponible la informació sobre les concentracions d'ozó en l'aire ambient, que s'ha d'actualitzar com a mínim una vegada al dia i, sempre que sigui apropiat i viable, cada hora. Aquesta informació ha d'incloure, almenys, totes les superacions dels objectius a llarg termini per a la protecció de la salut humana, així com dels llindars d'informació i d'alerta, per al període de mitjana corresponent, i ha de contenir una breu avaluació relativa als efectes de l'ozó sobre la salut humana.

b) Elaborar informes globals anuals que indiquin, almenys, pel que fa a la salut humana, totes les superacions dels valors objectiu i de l'objectiu a llarg termini, tant per a la protecció de la salut humana com per a la de la vegetació, així com els llindars d'informació i d'alerta per al corresponent període de mitjana, acompanyats, si s'escau, d'una breu avaluació dels efectes d'aquestes superacions. Quan sigui aplicable, s'hi ha d'incloure informació i avaluacions sobre protecció dels boscos, tal com s'especifica a l'annex III, com també sobre les corresponents substàncies precursoras de l'ozó, en la mesura en què aquesta última informació no s'hagi

subministrat d'acord amb les exigències d'una altra normativa que també sigui aplicable.

4. La informació assenyalada en aquest article ha de ser clara, comprensible i fàcilment accessible i ha de complir, a més, els requisits següents:

a) Ha d'estar disponible tant per a la població com per a l'Administració sanitària i per als sectors interessats, com ara organitzacions de defensa del medi ambient, de consumidors o de representació dels interessos de grups de risc.

b) S'ha de difondre pels mitjans adequats com poden ser, entre altres i segons els casos, els mitjans audiovisuals, premsa o publicacions, pantalles informatives o serveis informàtics en xarxa, com ara Internet.

Article 7. *Plans d'acció a curt termini.*

1. A les zones on hi hagi risc de superació del llindar d'alerta, les administracions competents han d'elaborar plans d'acció en els quals es tinguin en compte les mesures específiques que s'han d'adoptar a curt termini per reduir aquest risc o limitar-ne la durada o gravetat, tenint en compte les circumstàncies específiques locals.

El que estableix aquest apartat no és aplicable en els casos en què les administracions competents considerin que no hi ha cap possibilitat significativa de reduir el risc, la durada o la gravetat de la superació del llindar d'alerta a les zones corresponents, tenint en compte les seves condicions geogràfiques, meteorològiques i econòmiques.

2. Els plans d'acció poden incloure mesures graduals, en què es tingui en compte la relació entre el cost i la seva efectivitat, amb la finalitat de controlar i, si s'escau, reduir o suspendre les activitats que contribueixin a les emissions que provoquen la superació del llindar d'alerta, inclosa la circulació de vehicles de motor, el funcionament d'instal·lacions industrials o la utilització de productes.

3. En l'elaboració i l'execució dels plans d'acció a curt termini s'han de tenir en compte exemples de mesures l'eficàcia de les quals ja hagi estat avaluada en zones de característiques semblants.

4. Les administracions competents han de posar el contingut dels plans d'acció a curt termini, així com la informació sobre la seva aplicació i els estudis que s'hagin realitzat per elaborar-los, a disposició de la població, de l'Administració sanitària i dels sectors interessats, com ara organitzacions de defensa del medi ambient, de consumidors o de representació dels interessos de grups de risc.

Article 8. *Contaminació transfronterera.*

1. Quan les concentracions d'ozó que superin els valors objectiu o els objectius a llarg termini es deguin principalment a les emissions de precursors en altres estats membres, les comunitats autònomes afectades ho han de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors per tal que es duguin a terme les gestions necessàries entre estats per solucionar la situació.

2. Les mesures que s'adoptin com a conseqüència de les gestions assenyalades a l'apartat 1 poden incloure l'elaboració de plans i programes comuns per assolir els valors objectiu o els valors a llarg termini. En aquestes mesures s'ha de tenir en compte que els plans d'acció a curt termini que, si s'escau, s'elaborin de conformitat amb el que estableix l'article 7, afecten les zones adjacents dels estats membres implicats.

3. Quan es produeixin superacions del llindar d'informació o del llindar d'alerta en zones pròximes a les fronteres de l'Estat, les comunitats autònomes afectades

ho han de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors, per tal de posar aquest fet en coneixement dels estats membres veïns, com més aviat millor, perquè es pugui informar degudament la població d'aquests estats.

4. En les situacions que preveuen els apartats 1 i 3, el Ministeri d'Afers Exteriors ha d'informar el Ministeri de Medi Ambient de les actuacions realitzades.

Article 9. *Avaluació de les concentracions d'ozó i de les substàncies precursors.*

1. El mesurament de les concentracions d'ozó, així com de les substàncies precursors, en l'aire ambient s'ha de fer d'acord amb els criteris i els requisits següents:

a) En zones i aglomeracions on, durant algun dels cinc anys anteriors de mesuraments, les concentracions d'ozó hagin superat un objectiu a llarg termini, són obligatoris els mesuraments fixos continus.

Quan es disposi de dades corresponents a un període inferior a cinc anys per determinar les superacions, les administracions competents poden combinar campanyes de mesurament de curta durada en els períodes i llocs en què la probabilitat d'observar nivells elevats de contaminació sigui alta, d'acord amb els resultats obtinguts dels inventaris d'emissions i la modelització.

b) Els criteris per determinar la ubicació dels punts de mostreig per mesurar l'ozó són els que estableix l'annex V.

c) A l'apartat I de l'annex VI s'estableix el nombre mínim de punts fixos de mostreig per al mesurament continu de l'ozó en cada zona o aglomeració en què el mesurament sigui l'única font d'informació per avaluar la qualitat de l'aire.

d) També s'han de fer mesuraments del diòxid de nitrogen en almenys el 50 per cent dels punts de mostreig d'ozó exigits a l'apartat I de l'annex VI. Els mesuraments del diòxid de nitrogen han de ser continus, excepte a les estacions rurals de fons definides a l'apartat I de l'annex V, on es poden fer servir altres mètodes de mesurament.

e) A les zones i aglomeracions on la informació procedent dels punts de mostreig per als mesuraments en llocs fixos es complementi amb informació obtinguda per modelització o mesuraments indicatius, es pot reduir el nombre total de punts de mostreig especificat a l'apartat I de l'annex VI, sempre que es compleixin les exigències següents:

1a Que els mètodes complementaris proporcionin un nivell adequat d'informació per a l'avaluació de la qualitat de l'aire respecte als valors objectiu i als llindars d'informació i d'alerta.

2a Que el nombre de punts de mostreig que es determini i la resolució espacial d'altres tècniques sigui suficient per conèixer la concentració d'ozó d'acord amb els objectius de qualitat de les dades que s'especifiquen a l'apartat I de l'annex VIII i permeti obtenir els resultats d'avaluació especificats a l'apartat II de l'annex VIII.

3a Que el nombre de punts de mostreig de cada zona o aglomeració sigui, com a mínim, un per cada dos milions d'habitants o un cada 50.000 km², seleccionant el que proporcionin un nombre més alt de punts de mostreig.

4a Que cada zona o aglomeració contingui almenys un punt de mostreig, i

5a Que es mesuri el diòxid de nitrogen a tots els punts de mostreig restants excepte a les estacions rurals de fons. En aquest cas, s'han de tenir en compte els resultats de la modelització o dels mesuraments indicatius per avaluar la qualitat de l'aire en relació amb els valors objectiu.

2. A les zones i aglomeracions on, durant cadascun dels cinc anys anteriors de mesuraments, les concentracions siguin inferiors als objectius a llarg termini, el nombre d'estacions de mesurament continu s'ha de determinar de conformitat amb el que estableix l'apartat II de l'annex VI.

3. Les administracions competents han d'escollir el nombre i la ubicació de les estacions en les quals s'han de mesurar les substàncies precursors de l'ozó i han de fer aquests mesuraments tenint en compte els objectius, els mètodes i les recomanacions que estableix l'annex VII, així com la resta d'exigències que estableixen la normativa comunitària i el Programa concertat de vigilància contínua i d'avaluació de la transmissió a llarga distància dels contaminants atmosfèrics a Europa (EMEP).

4. Els mètodes de referència que s'han de tenir en compte per analitzar l'ozó i calibrar els aparells de mesurament de l'ozó són els que s'estableixen a l'annex IX.

Article 10. *Informació que han de facilitar les comunitats autònomes i els ens locals.*

1. L'Administració de les comunitats autònomes i, si s'escau, els ens locals han de facilitar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, per tal de complir el deure d'informació a la Comissió de la Unió Europea, la informació següent:

a) Abans de l'1 de juliol de cada any, les llistes de les zones i aglomeracions que hagin elaborat l'any anterior, de conformitat amb el que estableixen l'article 3.2, l'article 4.2 i l'article 5.

b) En el termini de 18 mesos a comptar del final del període en què es van observar superacions dels valors objectiu relatiu a l'ozó, un informe que contingui una visió general de la situació quant a la superació dels valors objectiu, d'acord amb el que estableix l'apartat II de l'annex I. L'informe ha de contenir una explicació de tots els casos anuals de superació dels valors objectiu per a la protecció de la salut humana, així com els plans i programes a què es refereix l'article 3.3.

c) Cada tres anys, informació sobre l'aplicació dels plans o programes elaborats de conformitat amb el que estableix l'article 3.3.

d) Cada mes, d'abril a setembre de cada any:

1r Per a cada dia amb superació o superacions dels llindars d'informació o d'alerta, la data, les hores totals de superació i els valors màxims horaris d'ozó. Aquesta informació s'ha de comunicar la primera quinzena del mes següent.

2n Abans de l'1 de juliol de cada any, qualsevol altra informació especificada a l'annex III.

e) Abans del dia 1 de juliol de l'any següent, han d'enviar la informació validada de l'any anterior, especificada a l'annex III, i les concentracions mitjanes anuals corresponents a aquest any de les substàncies precursors de l'ozó assenyalades a l'annex VII.

f) Cada tres anys i abans del dia 1 de setembre de l'any immediat a cada trienni:

1r Informació sobre els nivells d'ozó observats o avaluats, segons el cas, a les zones i aglomeracions a què es refereixen l'article 3.2, l'article 4.2 i l'article 5.

2n Informació sobre qualsevol mesura adoptada o prevista en virtut de l'article 4.2.

3r Informació sobre el contingut dels plans d'acció a curt termini elaborats de conformitat amb el que estableix l'article 7, així com una avaluació dels efectes derivats de l'aplicació d'aquests plans.

2. Als mateixos efectes assenyalats a l'apartat anterior, les comunitats autònomes i, si s'escau, els ens locals

han de notificar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient les autoritats i estacions de mesurament designades per a l'aplicació del que estableix aquest Reial decret. Així mateix, han de comunicar els mètodes que utilitzin per al mostreig i el mesurament dels compostos orgànics volàtils, de conformitat amb el que estableix la normativa comunitària sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient.

3. Els criteris per agregar les dades i calcular els paràmetres estadístics, en la informació que s'hagi de subministrar a la Comissió Europea, d'acord amb el que estableix aquest article, són els que figuren a l'annex IV.

Article 11. Règim sancionador.

Són aplicables a l'incompliment del que estableix aquest Reial decret els règims sancionadors que preveuen la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

Disposició addicional única. Avaluació preliminar de l'aire ambient.

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de fer una avaluació preliminar de la qualitat de l'aire ambient en relació amb l'ozó troposfèric, quan no disposin de mesuraments representatius dels nivells d'aquest contaminant corresponents a totes les zones i aglomeracions.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queda derogat el Reial decret 1494/1995, de 8 de setembre, sobre contaminació atmosfèrica per ozó.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

Aquest Reial decret té caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient i en matèria de sanitat, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.23a i 16a de la Constitució, respectivament.

Disposició final segona. Autorització de desplegament.

S'autoritza els ministres de Medi Ambient i de Sanitat i Consum per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest Reial decret i, en particular, per adaptar-lo a les modificacions que, si s'escau, s'introdueixin a la normativa comunitària.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre de la Presidència,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

ANNEX I

Definicions, valors objectiu i objectius a llarg termini en relació amb l'ozó

I. Definicions

Els valors s'expressen en $\mu\text{g}/\text{m}^3$. El volum s'ha d'ajustar a una temperatura de 293 K i a una pressió de 101,3 kPa.

AOT40 [expressat en $(\mu\text{g}/\text{m}^3)\cdot\text{h}$] és la suma de la diferència entre les concentracions horàries superiors als $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (=40 parts per mil milions) i $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ al llarg d'un període donat utilitzant únicament els valors horaris mesurats entre les 8.00 i les 20.00 hores, hora d'Europa central (HEC), cada dia¹.

Perquè siguin vàlides, les dades anuals sobre les superacions utilitzades per verificar el compliment dels valors objectiu i dels objectius a llarg termini que figuren a continuació han de complir els criteris que estableix l'annex IV.

II. Valors objectiu d'ozó

	Paràmetre	Valor objectiu per a 2010 (a) (1)
1. Valor objectiu per a la protecció de la salut humana.	Màxim de les mitjanes octohoràries del dia (b).	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ que no s'ha de superar més de 25 dies per cada any civil de mitjana en un període de 3 anys (c).
2. Valor objectiu per a la protecció de la vegetació.	AOT40, calculada a partir de valors horaris de maig a juliol.	18.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$ de mitjana en un període de 5 anys (c).

(a) El compliment dels valors objectiu s'ha de verificar a partir d'aquesta data. És a dir, les dades corresponents a l'any 2010 són les primeres que s'han de fer servir per verificar el compliment en els tres o cinc anys següents, segons el cas.

(b) El màxim de les mitjanes octohoràries del dia s'ha de seleccionar examinant mitjanes mòbils de vuit hores, calculades a partir de dades horàries i actualitzades cada hora. Cada mitjana octohorària calculada així s'assigna al dia en què aquesta mitjana acaba, és a dir, el primer període de càlcul per a un dia qualsevol és el període a partir de les 17.00 h del dia anterior fins a la 1.00 h del dia esmentat; l'últim període de càlcul per a un dia qualsevol és el període a partir de les 16.00 h fins a les 24.00 h del dia esmentat.

(c) Si les mitjanes de tres o cinc anys no es poden determinar a partir d'una sèrie completa i consecutiva de dades anuals, les dades anuals mínimes necessàries per verificar el compliment dels valors objectiu han de ser les següents:

Per al valor objectiu relatiu a la protecció de la salut humana: dades vàlides corresponents a un any.

Per al valor objectiu relatiu a la protecció de la vegetació: dades vàlides corresponents a tres anys.

(1) Aquests valors objectiu i superacions autoritzades s'entenen sense perjudici dels resultats dels estudis i de la revisió, previstos a l'article 11 de la Directiva 2002/3/CE, que han de tenir en compte les diferents situacions geogràfiques i climàtiques de la Comunitat Europea.

III. Objectius a llarg termini per a l'ozó

	Paràmetre	Objectiu a llarg termini (a)
1. Objectiu a llarg termini per a la protecció de la salut humana.	Màxim de les mitjanes octohoràries del dia en un any civil.	120 µg/m ³
2. Objectiu a llarg termini per a la protecció de la vegetació.	AOT40, calculada a partir de valors horaris de maig a juliol.	6.000 µg/m ³ ·h

(a) Utilitzant com a referència l'any 2020.

¹ O l'hora corresponent per a les regions ultraperifèriques.

ANNEX II

Llindars d'informació i d'alerta i informació que s'ha de subministrar en cas que se superin

I. Llindars d'informació i alerta relatius a l'ozó

	Paràmetre	Llindar
Llindar d'informació.	Mitjana horària.	180 µg/m ³
Llindar d'alerta.	Mitjana horària (a).	240 µg/m ³

(a) Als efectes de l'aplicació de l'article 7, la superació del llindar s'ha de mesurar o preveure durant tres hores consecutives.

II. Informació mínima que s'ha de facilitar a la població quan el llindar d'informació o d'alerta se superi, o quan es prevegi que se superarà

S'ha de facilitar a la població, a una escala prou gran i com més aviat millor, la informació mínima següent:

1) Informació sobre la superació o les superacions observades:

Situació o àrea de les superacions.

Tipus de llindar superat (d'informació o d'alerta).

Hora d'inici i durada de la superació.

Concentració màxima de les mitjanes horària i octohorària.

2) Previsió per a la següent tarda(es)/dia(es):

Àrea geogràfica en què s'espera la superació del llindar d'informació o alerta.

Evolució prevista de la contaminació (millora, estabilització o empitjorament).

3) Informació sobre el tipus de població afectat, els efectes possibles sobre la salut humana i les precaucions recomanades:

Informació sobre els grups de risc de la població.

Descripció dels símptomes més probables.

Precaucions recomanades per a la població afectada.

Fons d'informació addicional.

4) Informació sobre les mesures preventives per reduir la contaminació o l'exposició a aquesta:

Indicació dels principals sectors emissors; mesures recomanades per reduir les emissions.

ANNEX III

Informació que han de subministrar les comunitats autònomes i els ens locals a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient

	Tipus d'estació	Nivell	Període de mitjana/temps d'acumulació	Dades provisionals mensuals d'abril a setembre	Informe anual
Llindar d'informació.	Qualsevol.	180 µg/m ³	1 hora.	Per a cada dia amb superació: dates i hores totals de superacions i nivells horaris màxims d'ozó i nivells d'NO ₂ quan correspongui; Màxim horari mensual d'ozó.	Per a cada dia amb superació: dates i hores totals de superacions; nivells horaris màxims d'ozó i nivells d'NO ₂ quan correspongui.
Llindar d'alerta.	Qualsevol.	240 µg/m ³	1 hora.	Per a cada dia amb superació: dates i hores totals de superacions i nivells horaris màxims d'ozó i nivells d'NO ₂ quan correspongui.	Per a cada dia amb superació: dates i hores totals de superacions; nivells horaris màxims d'ozó i nivells d'NO ₂ quan correspongui.
Protecció de la salut humana.	Qualsevol.	120 µg/m ³	8 hores.	Per a cada dia amb superació: dates de superacions i nivells màxims octohoraris (b).	Per a cada dia amb superació: dates de superacions i nivells màxims octohoraris (b).
Protecció de la vegetació.	Suburbana, rural i rural de fons.	AOT40 (a) = 6.000 µg/m ³ .h	1 hora, acumulada, de maig a juliol.		Valor.
Protecció dels boscos.	Suburbana, rural i rural de fons.	AOT40 (a) = 20.000 µg/m ³ .h	1 hora, acumulada, d'abril a setembre.		Valor.
Materials.	Qualsevol.	40 µg/m ³ (c).	1 any.		Valor.

(a) Vegeu la definició d'AOT40 a l'apartat I de l'annex I.

(b) Màxim de les mitjanes octohoràries del dia [vegeu la nota a)] de l'apartat II de l'annex I.

(c) Valor que s'ha de revisar, d'acord amb l'article 11.3 de la Directiva 2002/3/CE, tenint en compte el desenvolupament dels coneixements científics.

ANNEX IV

Criteris per agregar les dades i calcular els paràmetres estadístics

Els percentils es calculen utilitzant el mètode especificat a la Decisió 97/101/CE del Consell.

Per assegurar-ne la validesa, en agregar les dades i calcular els paràmetres estadístics s'han d'aplicar els criteris següents:

Paràmetre. Valors horaris. Valors octohoraris. Màxim diari de les mitjanes octohoràries de períodes octohoraris mòbils. AOT40. Mitjana anual.	Percentatge requerit de dades. 75 % (45 minuts). 75 % dels valors (6 hores). 75 % de les mitjanes octohoràries mòbils (18 mitjanes octohoràries diàries). 90 % dels valors horaris durant el període de temps definit per calcular el valor AOT40 (a). 75 % dels valors horaris d'estiu (abril-setembre) i hivern (gener-març, octubre-desembre), considerats separatament.
--	--

Nombre de superacions i valors màxims mensuals.	90 % dels valors màxims diaris de les mitjanes octohoràries (27 valors diaris disponibles per mes) 90 % dels valors horaris entre les 8.00 i les 20.00 hores, hora d'Europa Central.
Nombre de superacions i valors màxims anuals. Número de superaciones y valores máximos anuales.	5 dels 6 mesos de l'estiu (abril-setembre).

(a) En els casos en què no es disposi de totes les dades mesurades possibles, s'utilitza el factor següent per calcular els valors AOT40:

$$\text{AOT40 [previst]} = \text{AOT40}_{\text{medido}} \times \frac{\text{Nombre total possible d'hores}^*}{\text{Nombre de valors horaris mesurats}}$$

* És el nombre d'hores dins del període de la definició d'AOT40 (8.00 h-20.00 h HEC) de l'1 de maig al 31 de juliol de cada any per a la protecció de la vegetació, i de l'1 d'abril al 30 de setembre de cada any per a la protecció dels boscos.

ANNEX V

Críteris per classificar i ubicar els punts de mostreig per a l'avaluació de les concentracions d'ozó

Les consideracions que s'exposen tot seguit s'apliquen als mesuraments fixos.

I. Macroimplantació

Tipus d'estació	Objectius del mesurament	Representativitat (a)	Críteris de macroimplantació
Urbana.	Protecció de la salut humana: avaluar l'exposició de la població urbana a l'ozó, és a dir, dels casos en què la densitat de la població i la concentració d'ozó siguin relativament elevades i representatives de l'exposició de la població en general.	Alguns km ² .	<p>lluny de la influència de les emissions locals degudes al trànsit, les gasolineres, etc.;</p> <p>localitzacions ventilades on es puguin mesurar nivells bastant heterogenis; ubicacions com ara zones residencials i comercials urbanes, parcs (lluny dels arbres), carrers o places de grans dimensions amb trànsit escàs o nul, espais oberts característics d'instal·lacions educatives, esportives o recreatives.</p>
Suburbana.	Protecció de la salut humana i la vegetació: avaluar l'exposició de la població i la vegetació situats als afores de les aglomeracions, quan s'arribi als nivells màxims d'ozó als quals puguin estar directament o indirectament exposats la població i la vegetació.	Algunes desenes de km ² .	<p>A una determinada distància de les zones d'emissions màximes, a sotavent de les principals direccions del vent, en condicions favorables a la formació d'ozó;</p> <p>casos en què la població, els cultius sensibles o els ecosistemes naturals ubicats en els marges d'una aglomeració estiguin exposats a nivells elevats d'ozó;</p> <p>quan escaigui, algunes estacions suburbanas es poden situar a sobrevent de les zones d'emissions màximes per determinar els nivells regionals de fons d'ozó.</p>
Rural.	Protecció de la salut humana i la vegetació: avaluar l'exposició a les concentracions subregionals d'ozó de la població, els cultius i els ecosistemes naturals.	Nivell subregional (alguns centenars de km ²).	<p>Les estacions es poden implantar en petites localitats o en àrees amb ecosistemes naturals, boscos o cultius;</p> <p>àrees representatives de l'ozó lluny de la influència d'emissions locals immediates, com ara instal·lacions industrials i carreteres;</p> <p>es poden situar en espais oberts, però no al cim de muntanyes de gran altura.</p>
Rural de fons o remota.	Protecció de la salut humana i la vegetació: avaluar l'exposició a les concentracions regionals d'ozó de la població, els cultius i els ecosistemes naturals.	Nivell regional/estatal/continental (1.000 a 10.000 km ²).	<p>Estacions situades en zones de baixa densitat de població, p. ex. amb ecosistemes naturals o boscos, distants de zones urbanes i industrials i de les fonts d'emissions locals;</p> <p>s'han d'evitar les localitzacions on sovint es produeixin fenòmens d'inversió tèrmica a nivell del terra, així com el cim de les muntanyes de gran altura;</p> <p>no es recomanen les zones costaneres amb cicles eòlics diürns locals pronunciats.</p>

(a) Els punts de mostreig també haurien de ser representatius, quan sigui possible, d'ubicacions similars que no estiguin als voltants.

Quant a les estacions rurals i rurals de fons, sempre que sigui pertinent s'ha de preveure la coordinació amb els requisits de seguiment del Reglament (CE) núm. 1091/94 de la Comissió, relatiu a la protecció dels boscos de la Comunitat contra la contaminació atmosfèrica.

II. Microimplantació

En la mesura que sigui possible, s'han de seguir les directrius següents:

1) No hi ha d'haver restriccions al flux al voltant de l'entrada del mostreig (lliure en un arc d'almenys 270°) sense que hi hagi cap obstacle que afecti el flux d'aire a les proximitats del mostrejador, és a dir, allunyat d'edificis, balcons, arbres i altres obstacles a una distància superior al doble de l'altura de l'obstacle que sobrepassi el mostrejador.

2) En general, el punt d'entrada del mostreig ha d'estar situat entre 1,5 m (zona de respiració) i 4 m sobre el nivell del terra. Pot ser necessari una posició més elevada en estacions urbanes en alguns casos i en àrees boscoses.

3) L'entrada de la sonda s'ha de situar allunyada de fonts com ara xemeneies de forns i instal·lacions d'incineració i a més de 10 m de la carretera més pròxima, distància que s'ha d'incrementar com més gran sigui la intensitat del trànsit.

4) La sortida del sistema de mostreig s'ha de col·locar de tal manera que s'eviti la recirculació de l'aire sortint cap a l'entrada del mostrejador.

A més, es poden tenir en compte els factors següents:

- 1) fonts d'interferències,
- 2) seguretat,

- 3) accés,
- 4) possibilitat de connexió a la xarxa elèctrica i telefònica,
- 5) visibilitat del lloc en relació amb el seu entorn,
- 6) seguretat de la població i dels tècnics,
- 7) interès d'una implantació comuna de punts de presa de mostres de diferents contaminants,
- 8) normes urbanístiques.

III. Documentació i revisió de l'elecció de l'emplaçament

Els procediments d'elecció de l'emplaçament s'han de documentar plenament en la fase de classificació; per exemple, mitjançant fotografies amb indicació de l'orientació i un mapa detallat. L'elecció de l'emplaçament s'ha de revisar a intervals regulars amb nova documentació per demostrar que els criteris de selecció se segueixen complint.

Això exigeix la selecció i interpretació adequada de les dades de seguiment en el context dels processos meteorològics i fotoquímics que afectin les concentracions d'ozó mesurades en l'emplaçament de què es tracti.

ANNEX VI

Criteris de determinació del nombre mínim de punts de mostreig per al mesurament fix de les concentracions d'ozó

I. *Nombre mínim de punts de mostreig per als mesuraments fixos continus adreçats a avaluar la qualitat de l'aire amb vistes al compliment dels valors objectiu, els objectius a llarg termini i els llindars d'informació i alerta quan el mesurament continu sigui l'única font d'informació*

Població (h) (x 1.000)	Aglomeracions (urbanes i suburbanes) (a)	Altres zones (suburbanes i rurals) (b)	Rural de fondo
≤ 250		1	1 estació/50.000 km ² de densitat mitjana a totes les zones.
250 < h ≤ 500	1	2	
500 < h ≤ 1.000	2	2	
1000 < h ≤ 1.500	3	3	
1.500 < h ≤ 2.000	3	4	
2.000 < h ≤ 2.750	4	5	
2.750 < h ≤ 3.750	5	6	
h > 3.750	1 estació addicional per cada 2 milions d'habitants.	1 estació addicional per cada 2 milions d'habitants.	

(a) Almenys una estació en àrees suburbanes, on es pugui produir la màxima exposició de la població. En aglomeracions, almenys, el 50 % de les estacions s'han d'ubicar en àrees suburbanes.

(b) Es recomana una estació per cada 25.000 km² en terrenys accidentats.

II. *Nombre mínim de punts de mostreig per al mesurament fix a les zones i aglomeracions on s'assoleixen els objectius a llarg termini*

El nombre de punts de mostreig d'ozó ha de ser suficient, en combinació amb altres mitjans d'avaluació suplementària, com ara la modelització de la qualitat de l'aire i els mesuraments en un mateix lloc de diòxid de nitrogen, per examinar la tendència de la contaminació per ozó i verificar el compliment dels objectius a llarg termini. El nombre d'estacions ubicades en les

aglomeracions i altres zones es pot reduir a un terç del nombre especificat a l'apartat I. Quan la informació d'estacions de mesurament fixes sigui l'única font d'informació, s'ha de mantenir, com a mínim, una estació de control. Si, en zones on hi hagi una avaluació suplementària, el resultat d'això és que una zona queda desproveïda d'estació, s'ha de garantir una avaluació adequada de les concentracions d'ozó en relació amb els objectius a llarg termini, mitjançant una coordinació amb les estacions de les zones veïnes. El nombre d'estacions rurals de fons ha de ser d'una per cada 100.000 km².

ANNEX VII

Mesuraments de les substàncies precursors d'ozó

I. Objectius

Els objectius principals d'aquests mesuraments són analitzar les tendències dels precursors d'ozó, verificar l'eficàcia de les estratègies de reducció de les emissions i la coherència dels inventaris d'emissions, així com contribuir a determinar les fonts d'emissions responsables de la concentració de la contaminació.

Età	1-butè	Isoprè	Etilbenzè
Etilè	trans-2-butè	n-hexà	m+p-xilè
Acetilè	cis-2-butè	i-hexè	o-xilè
Propà	1.3-butadiè	n-heptà	1,2,4-trimetilbenzè
Propè	n-pentà	n-octà	1,2,3-trimetilbenzè
n-butà	i-pentà	i-octà	1,3,5-trimetilbenzè
i-butà	1-pentè	Benzè	Formaldehid
	2-pentè	Toluol	Hydrocarburs totals no metànics

III. Mètodes de referència

En el cas dels òxids de nitrogen, s'aplica el mètode de referència especificat a l'apartat II de l'annex XI del Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient, en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni.

IV. Emplaçament

Els mesuraments s'han de dur a terme, en particular, a les zones urbanes i suburbanes, en qualsevol estació de seguiment que es consideri adequada en relació amb els objectius de seguiment damunt definits, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre.

ANNEX VIII

Objectius de qualitat de les dades i recopilació dels resultats de l'avaluació de la qualitat de l'aire

I. Objectius de qualitat de les dades

Com a orientació dels programes de garantia de qualitat s'estableixen els següents objectius de qualitat de les dades, relatius al grau d'incertesa permesa dels mètodes d'avaluació, així com del període mínim d'observació i de la captura mínima de dades:

	Ozó
Mesurament fix continu:	
Incertesa dels mesuraments individuals	15 %
Captura mínima de dades	90 % a l'estiu 75 % a l'hivern
Mesurament indicatiu:	
Incertesa dels mesuraments individuals	30 %
Captura mínima de dades	90 %
Període mínim d'observació	> 10 % a l'estiu

Un altre fi que es persegueix amb aquests mesuraments és augmentar els coneixements sobre la formació d'ozó i els processos de dispersió dels seus precursors, com també donar suport a l'aplicació de models fotoquímics.

II. Substàncies

Entre les substàncies precursors d'ozó que s'han de mesurar hi ha d'haver almenys els òxids de nitrogen i els compostos orgànics volàtils apropiats (COV). A continuació figura una llista dels compostos orgànics volàtils el mesurament dels quals es recomana.

	Ozó
Modelització:	
Incertesa:	
Mitjana horària (durant el dia)	50 %
Màxima octohorària diària	50 %
Estimació objectiva:	
Incertesa	75 %

La incertesa (en un interval de confiança del 95 %) dels mètodes de mesurament es valora d'acord amb els principis ISO de la «Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement» (1993), o de la metodologia ISO 5725-1 «Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results» (1994) o equivalent. Els percentatges d'incertesa que figuren en el quadre corresponen als mesuraments individuals, calculats amb la seva mitjana en el període per calcular els valors objectius i els objectius a llarg termini, amb un interval de confiança del 95 %. S'ha d'interpretar que la incertesa dels mesuraments continus fixos és aplicable a la regió de la concentració utilitzada per al llinard apropiat.

La incertesa de la modelització i de l'estimació objectiva es defineix com la desviació màxima dels nivells de concentració mesurats i calculats, durant el període de càlcul del llinard apropiat, sense tenir en compte la cronologia dels esdeveniments.

Per «període d'observació» s'entén el percentatge de temps considerat per establir el valor llinard durant el qual es mesura el contaminant.

Per «presa de dades» s'entén la proporció de temps durant la qual l'analitzador obté dades vàlides respecte al temps per al qual s'ha de calcular el paràmetre estadístic o el valor agregat.

Els requisits corresponents a la presa mínima de dades i al període d'observació no inclouen les pèrdues de dades degudes al calibratge periòdic o al manteniment normal dels aparells.

II. Resultats de l'avaluació de la qualitat de l'aire

A les zones o aglomeracions en què les dades dels mesuraments es completin amb altres fonts d'informació, s'ha de recopilar la informació següent:

Descripció de les activitats d'avaluació realitzades.

Mètodes específics utilitzats, amb referències a descripcions del mètode.

Fonts de dades i informació.

Descripció dels resultats, incloses les imprecisions i, en particular, l'extensió de cada àrea de la zona o aglomeració en què les concentracions superen els objectius a llarg termini o els valors objectiu.

Respecte als objectius a llarg termini o els valors objectiu per a la protecció de la salut humana, la població potencialment exposada a concentracions superiors a llindar.

Quan sigui possible, les administracions competents han d'elaborar mapes que indiquin la distribució de les concentracions dins de cada zona i aglomeració.

III. Normalització

El volum d'ozó s'ha de normalitzar en les següents condicions de temperatura i pressió: 293 K, 101,3 kPa. Pel que fa als òxids de nitrogen, són aplicables les condicions de normalització especificades al Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre.

ANNEX IX

Mètode de referència per a l'anàlisi de l'ozó i el calibratge dels aparells de mesurament de l'ozó

Mètode d'anàlisi: fotometria UV (UNE 77 221:2000 equivalent a ISO 13964:1998).

Mètode de calibratge: fotòmetre UV de referència (UNE 77 221:2000 equivalent a ISO 13964:1998) (VDI 2468, B1. 6).

Aquest mètode està sent normalitzat pel Comitè Europeu de Normalització (CEN). Una vegada que aquest Comitè publiqui la norma pertinent, el mètode i les tècniques que s'hi descriuen constituïran el mètode de referència i calibratge als efectes d'aquest Reial decret.

Les administracions competents també poden utilitzar qualsevol altre mètode que pugui demostrar que ofereix resultats equivalents als de l'esmentat anteriorment.

ANNEX X

Informació que s'ha d'incloure en els programes locals, regionals o nacionals de millora de la qualitat de l'aire ambient, que s'elaborin de conformitat amb el que estableix l'article 3 d'aquest Reial decret

1. Localització de la superació: regió, ciutat (mapa), estació de mesurament (mapa, coordenades geogràfiques).

2. Informació general: tipus de zona (ciutat, àrea industrial o rural), estimació de la superfície contaminada (km²) i de la població exposada a la contaminació, dades climàtiques útils, dades topogràfiques pertinents, informació suficient sobre el tipus d'organismes receptors de la zona afectada que s'han de protegir.

3. Autoritats responsables: noms i adreces de les persones responsables de l'elaboració i l'execució dels plans de millora.

4. Naturalesa i avaluació de la contaminació: concentracions observades durant els anys anteriors (abans de l'aplicació de les mesures de millora), concentracions mesurades des del començament del projecte, tècniques d'avaluació utilitzades.

5. Origen de la contaminació: llista de les principals fonts d'emissió responsables de la contaminació (mapa), quantitat total d'emissions procedents d'aquestes fonts (t/any), informació sobre la contaminació procedent d'altres regions.

6. Anàlisi de la situació: detalls dels factors responsables de la superació (transport, inclosos els transports transfronterers, formació), detalls de les possibles mesures de millora de la qualitat de l'aire.

7. Detalls de les mesures o projectes de millora que existien abans d'entrar en vigor aquesta norma, és a dir: mesures locals, regionals, nacionals o internacionals, efectes observats d'aquestes mesures.

8. Informació sobre les mesures o projectes adoptats per reduir la contaminació després d'entrar en vigor aquest Reial decret: llista i descripció de totes les mesures previstes en el projecte, calendari d'aplicació, estimació de la millora de la qualitat de l'aire que s'espera aconseguir i del termini previst per assolir aquests objectius.

9. Informació sobre les mesures o projectes a llarg termini previstos o considerats.

10. Llista de les publicacions, documents, treballs, etc., que completin la informació sol·licitada en aquest annex.

617 REIAL DECRET 1800/2003, de 26 de desembre, pel qual es regulen els gasos medicinals. («BOE» 11, de 13-1-2004.)

La Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament estableix a l'article 54 bis que els gasos medicinals tenen la consideració de medicaments especials i, en conseqüència, estan subjectes al règim que preveu la Llei esmentada, amb les particularitats que s'hi estableixen reglamentàriament.

De conformitat amb el que s'ha exposat, la comercialització dels gasos medicinals fabricats industrialment, tant d'ús humà com veterinari, està sotmesa a l'autorització i el registre previs dels medicaments esmentats per part del Ministeri de Sanitat i Consum, així com a les altres exigències que la legislació vigent estableix, amb les previsions específiques que preveu l'apartat 2 de l'article 54 bis de la Llei del medicament i les que incorpori aquest Reial decret.

Aquesta disposició, per tant, dota de desplegament reglamentari l'article 54 bis de la Llei del medicament, i estableix les particularitats aplicables a l'autorització, la fabricació, la comercialització i la dispensació dels gasos medicinals.

Aquest Reial decret, que té la condició de legislació sobre productes farmacèutics d'acord amb el que estableixen l'article 149.1.16a de la Constitució i l'article 2.1 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, desplega la Llei esmentada, i troba la seva habilitació normativa en la disposició final única d'aquesta Llei.

Aquesta disposició s'ha sotmès al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i de reglaments relatius als serveis de la societat d'informació, que preveuen la Directiva 98/34/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny de 1998, modificada per la Directiva 98/48/CE, de 20 de juliol de 1998, així com el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol de 1998, que incorpora aquestes directives a l'ordenament jurídic espanyol.

En la tramitació d'aquest Reial decret han estat consultats les comunitats autònomes, així com els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Sanitat i Consum i d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de desembre de 2003,